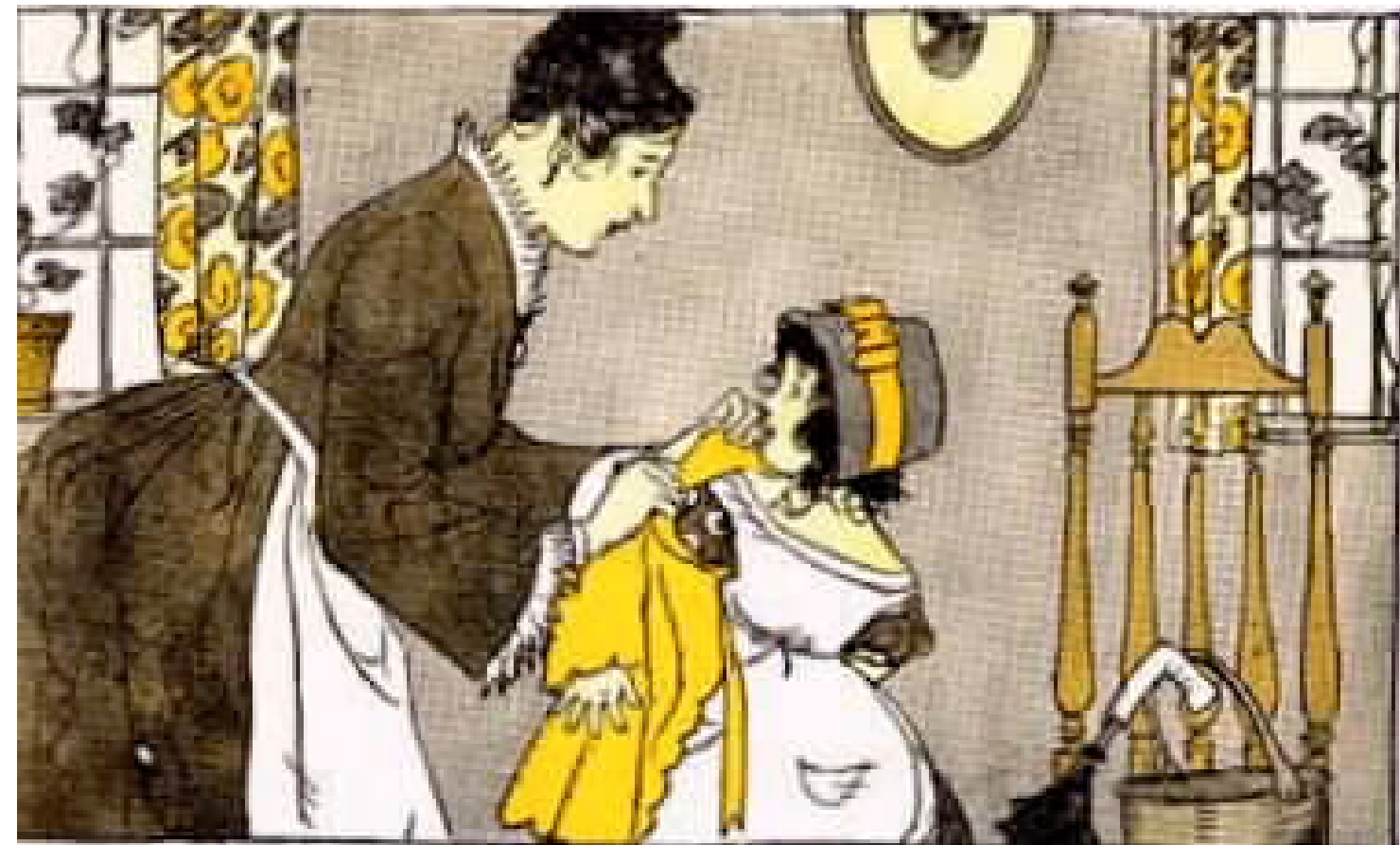

לילי והדוב הקטן

אידיה כוא, א.כ.דילון

"לילי ילדתי" אמרה הדודה
לאורה "לכי, בבקשה לחנות. קחי
את המטרייה הירוקה שלי כי

עלול לרדת גשם."

"אני כבר מוכנה, דודה לאורה"

ענתה לילי ויצאה מהבית.

היא פתחה את המטרייה הירוקה

והחזיקה אותה גבוה מעל

ראשה.

פתאום משב רוח חזק הרים את

המטרייה ואת הילדה יחד אתה.

"או.. או..." קראה לילי

כשהתרוממה באוויר. המטרייה

נשאה אותה גבוה, מעל צמרות

העצים הגבוהים.

כשעברה מעל צמרת העץ אורן

הגבוה ביותר היא נבהלה ממש.

היא עזבה את המטרייה וקפצה
על ענפי העץ.

המטרייה המשיכה להתעופף.
לילי ירדה מהעץ והביטה סביב.
היא לא ידעה לאן ללכת.

"מה אעשה?" חשבה "אבדתי
את המטרייה של דודה לאורה"
והתחילה לבכות.

אך פתאום שמעה רעש מוזר.
היא הביטה בין הענפים
ולהפתעתה ראתה דוב חום קטן.
"למה את בוכה, ילדה קטנה?"
שאל הדוב.

לילי ניגבה את עיניה. "אבדתי

ירוקה?" שאל.
"כן" ענתה לילי.
"והייתה לה ידיית שנהב?"
"כן" ענתה לילי.

את המטרייה של דודה לאורה"
אמרה "היא הרימה אותי גבוה
מעל העצים ועפה משם."
"אולי אוכל לעזור לך" אמר הדוב
"בואי איתי למר עיט.
הם הלכו אל הקן של מר עיט.
"שלום, מה שלומכם" אמר מר
עיט "מה אוכל לעשות למענכם?"
"אדון עיט, אנא הבט דרך
המשקפת שלך וספר לנו האם
לא תראה מטרייה איפה שהוא
בין העצים."
מר עיט הוציא את המשקפת
שלו. "האם הייתה זאת מטרייה

"המטרייה שלך היא בצמרת
העץ הגבוה, ליד מזרקת מי
סודה" אמר מר עיט "אקח אתכם
לשם על גבי."
לילי והדוב עלו על גבו של מר
עיט ועפו באוויר. הם עברו מעל
העצים הגבוהים ביותר שביער.
אחרי זמן מה אמר הדוב "לילי,
אני רואה את המטרייה שלך על
עץ השוקולד המתוק. נבקש ממר
עיט שינחת שם. נוכל לקחת את
המטרייה ולאכול שוקולד מתוק
כמה שרק נרצה."
תוך דקות מר עיט הניח אותם

ידעה איפה היא.
"מה אעשה" היא קראה "דודה
לאורה ביקשה שאלך לחנות ואני

על העץ ועף משם.
"תודה!" קראה לילי אחריו.
הדוב הקטן עלה עד הצמרת.
הוא הוריד את המטרייה הירוקה
והגיש אותה לילי. ואז הם
התיישבו על אחד מענפי העץ
והתחילו לאכול שוקולד.
"אני צמאה מאוד" קראה בסוף
לילי.
"אז בואי איתי ונשתה מי סודה
מהמזרקה."

הם ירדו למטה ושתו הרבה מי
סודה. אבל אז נזכרה לילי שהיא
נעדרה כבר זמן רב מהבית ולא

הדוב הקטן, אך לא ראתה אותו
יותר.

שכחתי על כך לגמרי. היא לא
יודעת איפה אני. אני חייבת
לחזור הביתה."
הדוב הקטן הושיט את כפו כאילו
רצה לעצור אותה.
אבל אז היא הרגישה נגיעה על
כתף. "האם את חולמת, ילדה
קטנה שלי?" שאלה דודה
לאורה.
"לא, לא" אמרה לילי "יצאתי
למסע עם דוב חום קטן ושתינו
יחד מי סודה. הוא היה כאן לפני
רגע. לאן הוא נעלם פתאום?"
היא מיהרה לדלת וחיפשה את